

Ран Босилек
Задави се Меца

Както Меца яла, в тясното ѝ гърло крива кост се спряла. Ревнала Меца на:

– Тичайте! Умирам, братя и сестрици! Дошъл Кумчо Вълчо.

– Какво ти е, Мецо?

– Лошо, Вълчо, лошо! В гърлото ми тука една кост се спряла...

– Не плаши се, сестро! Туй често се случва. Бързичко си яла.

– Ти брат, ти сестрица! Кажу, Кумчо Вълчо, как да се избавя?

– Преглътни водица!

– Гълтах. Не минава.

– Щом е тъй, почакай. Ще повикам Лиса. Тя от тия болки по-добре разбира.

Тича Кумчо Вълчо, Лисана намира.

– По-скоро, Лисанке, че Меца умира!

– Не ѝ вярвай, Вълчо! Тя си е плашлива. С трънче да се бодне, гората събира!

– В гърлото ѝ сега крива кост е спряла. Не е шега. Докато отидеш, виж, умряла.

– Ще ѝ мине, куме! Аз цера му зная. Отишли при Меца.

– Не бой се, сестрице! – рекла Кума Лиса. – Лесно ще ти мине. Хайде съвземи се! Най-напред кажи ми меда къде криеш. Аз ще се покача горе на дървото. Вълчо ще подигне меденото гърне. Аз ще го поема. Три пъти ще лапна. Ти глава ще дигнеш и клетва ще сториш. Три пъти без отдиш към мен ще повториш: „Проклетата да бъда, ако хапна кости през велики пости!“

Както Лиса рекла, тъй Меца се клела. Повтаря, потрета. Кумата до капка медаца облизва, па току отсича:

– Грешна си, сестричко! Костта не излиза, Но дръж си душата, – ще повикам Ежка. Той на тия болки знае леснината.

Повикала Елека. Той дошъл и рекъл:

– Право да ти кажа, тая болка тежка мъчно се лекува. Но ти, Бабо Мецо, недей се страхува.

Всичко ще направя, за да те избавя. Само ще ме слушаш. Каквото ти кажа, точно туй ще вършиш.

– Ох, жив да си, Ежко! – изпъшкала Меца. – Много ми е тежко! Ако ми помогнеш, доброто ти нивга няма да забравя. Казвай сега, братко, що трябва да правя!

– Какво ли? Ще станеш, очи ще затвориш. Щом ти кажа „сядай“, ти ще се засилиш, уста ще отвориш, на същото място ще седнеш отново. Ала нито дума няма да говориш. И догде погледнеш – хайде хоп, –

готово! Костта ще изскочи. Сега почвай вече!

И става Мецана, затваря очите. А Ежко под нея подлага бодлите.

– Сядай, Мецо! – виква.

Меца се отпуша, отваря устата... Но гласът ѝ страшен разлюлял гората: – Олеле, що стана! Умирам, горкана!

– Ти си жива още – отговорил Ежко, – но костта остана! Така ли се вика! Но ще пратя щърка. В гърлото направо той майсторски бърка.

Щъркелчо пристигнал.

– Какво има, Мецо?

– В гърлото ми, братко, крива кост се спряла. Който я извади, каквото поиска, всичко бих му дала.

– Аз много не искам. Ти си, Мецо, наша. Ще ми дадеш само едно гърне каша.

– Ще ти дам, щом искаш, и десет гърнета, стига да извадиш тази кост проклета.

Запретнал се щъркът, с клон в устата бръкнал и костта отвътре без мъка измъкнал. Тръгнал си, па рекъл:

– Плащай, Бабо Мецо! Меца изръмжала:

– Я го виж ти него! Смее да говори! От мечешки зъби си спасил главата, а иска награда на това отгоре. – Глупчо дългокраки, дириш си бедата!

Щъркелчо отвърнал:

– Кой каквото дири, това ще намери! И крила разперил, литнал над гората.

Един ден наскоро, както Меца яла, в тясното ѝ гърло пак кост се завряла.

– Тичайте за щърка! – заревала Меца. – В гърлото направо той майсторски бърка.

Щъркелчо пристигнал.

– Как си, Бабо Мецо?

– Лошо, Щърко, лошо. Ти брат, ти сестрица! Пак ще ме избавиш. Но ти клещи носиш. С тях какво ще правиш?

– Ех, Бабо Меца но, глупчо дългокраки не е глупав вече! Знае да се варди. Пипа отдалече.

– Кажи, що ще сториш?

– Най-напред, Мецано, уста ще разтвориш, с клещите ще бръкна. Зъбите ти остри навъл иде измъкна. След туй ще обадя какво ще ти взема, костта да извадя.

Ревнала Мецана:

– Не мога изтрая, не мога изтрая! Два зъба си имам, без зъб ще остана!

– И тях ще извадя, щом за добрината така, Мецо, плащаш!

КРАЙ

© Ран Босилек

Сканиране, разпознаване и редакция: unicode, 2007

Публикация:

БИБЛИОТЕКА „ЯН БИБИЯН“
ХУМОР * ПРИКЛЮЧЕНИЯ * ЗАБАВНО ЧЕТИВО

Ран Босилек

ГАРВАН ГРАЧИ

Весели приказки и разкази

Подбор, редакция, бележка Дамян Дамев

Художник Ани Ралчева

Художествен редактор Георги Неделков

Технически редактор Катя Бижева

Коректор Емилия Кожухарова

Л. Г. V. Тематичен № 2584. Година 1972.

Дадена за набор на 5. VII. 1972 година.

Подписана за печат на 15. X. 1972 година.

Излязла от печат на 25. II. 1973 година.

Формат 1/32 84/108. Тираж 70 125. Печатни коли 13,75.

Издателски коли 10,43. Цена на книжното тяло 0,52 лева.

Цена подвързана 0,75, мека 0,56 лева.

„Народна младеж“ – издателство на ЦК на ДКМС

Държавен полиграфически комбинат „Д. Благоев“

София 1973

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3302>]